

37/26. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY

Luxembourg, 2026. március 17.

A Bíróság C-258/24. sz. ügyben hozott ítélete | Katholische Schwangerschaftsberatung

Egy katolikus egyesület nem bocsáthat el egy munkavállalót pusztán azért, mert kilépett a katolikus egyházból

Az ilyen elbocsátás többek között azt feltételezi, hogy az egyházból való kilépést tiltó követelmény a végzett tevékenységek jellegére figyelemmel, az egyesület szellemiségére tekintettel valódi, törvényes és igazolt legyen

A Bíróság a mai ítéletében kifejti, hogy hogyan kell biztosítani a megfelelő egyensúlyt egyfelől a valláson alapuló szellemiségű munkáltatónak a szellemiségének és az autonómiához való jogának a tiszteletben tartásához fűződő érdeke, és másfelől a munkavállalók azon érdeke között, hogy ne érje őket a vallásukon alapuló hátrányos megkülönböztetés. Az uniós jog ezen egyensúly megteremtése keretében minden tagállamnak mérlegelési mozgásteret biztosít. Bár a nemzeti bíróságoknak főszabály szerint tartózkodniuk kell attól, hogy az érintett egyház vagy szervezet szellemiségének a legitimitását értékeljék, nem az érintett egyháznak vagy szervezetnek, hanem e bíróságoknak kell értékelniük, hogy egy foglalkozási követelmény az érintett tevékenységek jellege vagy azok gyakorlásának körülményei miatt e szellemiségre tekintettel valódi, törvényes és igazolt-e. A jelen ügyben a Bíróság megállapítja, hogy az olyan katolikus egyesület, mint a német Katholische Schwangerschaftsberatung (katolikus terhességi tanácsadó egyesület), főszabály szerint nem bocsáthat el egy katolikus munkavállalót pusztán azért, mert kilépett a katolikus egyházból, miközben – többek között – ezen egyesület ugyanazon tevékenység végzésére olyan munkavállalókat is foglalkoztat, akik nem katolikusok. Ilyen helyzetben ugyanis a kilépés önmagában nem tűnik az egyesület szellemiségét vagy autonómiához való jogát sértő jellegűnek. Ezt azonban a jelen ügyben végső soron a német szövetségi munkaügyi bíróságnak kell értékelnie.

A Katholische Schwangerschaftsberatung a németországi katolikus egyházon belül működő egyesület, amely terhességi tanácsadást nyújt. Ezen egyesület valamennyi munkavállalójától megköveteli, hogy tartsa tiszteletben a katolikus egyház azon iránymutatásait, amelyek szerint a terhességi tanácsadás célja a születendő gyermek életének védelme, és így azt a terhes nő arra való ösztönzésére való törekvésnek kell vezérelnie, hogy tartsa fenn a terhességet, és fogadja el a gyermekét.

Amikor a Katholische Schwangerschaftsberatung egyik tanácsadója, aki a katolikus egyház tagja volt, kilépett¹ az utóbbiból², ezen egyesület emiatt elbocsátotta őt. Az alkalmazandó kánonjog szerint ugyanis a katolikus egyházból való kilépés a lojalitási kötelezettségek súlyos megszegésének minősül.

Az érintett tanácsadó a kilépését azzal indokolta, hogy a limburgi egyházmegye az egyházi adón felüli kiegészítő egyházi hozzájárulást szed be azon katolikus személyektől, akiknek – e tanácsadóhoz hasonlóan – olyan eltérő vallású házastársuk van, aki magas jövedelemmel rendelkezik. Ezen egyesület egyébiránt ugyanazon tanácsadási szolgálatában a katolikus egyházhoz nem tartozó munkavállalókat is foglalkoztatott, akikre nem vonatkozott ugyanaz a lojalitási követelmény, és akik ezért nem voltak kitéve annak a kockázatnak, hogy ezen okból elbocsátják őket. A tanácsadó ezért a német bíróságok előtt vitatta az elbocsátását.

A szövetségi munkaügyi bíróság, amelynek álláspontja szerint a tanácsadó elbocsátása közvetlenül a valláson alapuló eltérő bánásmódnak minősül, kétségeket táplál azzal kapcsolatban, hogy ezen eltérő bánásmód igazolható-e. Így a Bíróságtól az alkalmazás és a foglalkoztatás terén alkalmazott egyenlő bánásmódra vonatkozó uniós szabályoknak³ az

Európai Unió Alapjogi Chartájának⁴ fényében való értelmezését kérte.

A Bíróság azt válaszolja, hogy az olyan nemzeti szabályozás, amelynek értelmében egy magánszervezet, amelynek szellemisége valláson alapul, az e valláshoz tartozó bizonyos egyházban tagsággal rendelkező **munkavállalójától megkövetelheti**, hogy a munkaviszony alatt **ne lépjen ki ezen egyházból – aminek be nem tartása elbocsátással jár** –⁵, **jöllehet**

- e szervezet a szóban forgó munkavállalóival azonos feladatok ellátására olyan más személyeket is alkalmaz, akikről nem követeli meg, hogy ugyanezen egyháznak a tagjai legyenek, és
- e munkavállaló nem végez nyilvánosan az érintett egyház elleni tevékenységet,

ellentétes az uniós joggal, ha az említett munkavállaló szakmai tevékenységeinek jellegére vagy azok gyakorlásának körülményeire figyelemmel e foglalkozási követelmények az említett szervezet szellemiségére tekintettel nem minősülnek valódinak, törvényesnek és igazoltnak.

Bár ennek értékelése a jelen ügyben a szövetségi munkaügyi bíróság hatáskörébe tartozik, a Bíróság számos támpontot nyújt a számára.

A Bíróság álláspontja szerint **a vitatott követelmény többek között nem tűnik „valódinak”** a terhességi tanácsadási tevékenységre tekintettel. A Katholische Schwangerschaftsberatung ugyanis olyan munkavállalókra is bízott ilyen munkakört, akik nem tagjai a katolikus egyháznak. Ez azt támasztja alá, hogy maga az egyesület is úgy véli, hogy az ezen egyházhoz tartozás nem szükséges, hanem elég, ha e tanácsadók kötelezettséget vállalnak a katolikus egyház vonatkozó iránymutatásainak tiszteletben tartására.

Ezenkívül **a tanácsadó** a kilépését azzal indokolta, hogy kiegészítő egyházi hozzájárulás megfizetésére köteles amiatt, hogy a férje nem katolikus, és magas jövedelemmel rendelkezik. E kilépéssel e tanácsadó **nem határolódott el a katolikus egyház előírásaitól és alapvető értékeitől, és nem is tért el azoktól**. Nem tűnik továbbá úgy, hogy már nem hajlandó megfelelni az említett iránymutatásoknak, amelyek tiszteletben tartására a munkaszerződésében kötelezte magát.

Mindenesetre a Katholische Schwangerschaftsberatungnak kell bizonyítania, hogy a szellemiségét vagy az autonómiához való jogát érő sérelem állítólagos veszélye valószínű és komoly, és így a vitatott követelmény ténylegesen szükségesnek és arányosnak bizonyul.

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján [az ítélet teljes szövege és adott esetben az összefoglalása](#) megtalálható a CURIA honlapon.

Sajtófelelős: Szabó Mónika ☎ (+352) 4303 3047

Az ítélet kihirdetésekor készített képfelvételek elérhetők: [„Europe by Satellite”](#) ☎ (+32) 2 2964106

Kövesse a híreket!

¹ A kilépésre az illetékes önkormányzati hatóság előtt tett nyilatkozattal került sor. Ezen utóbbi e kilépésről csupán a katolikus egyházat tájékoztatja, és a munkáltatót annak érdekében, hogy az ezt figyelembe vehesse a munkavállaló díjazásának kiszámításakor.

² Az ezen egyházba való visszalépést pedig megtagadta.

³ A foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló, 2000. november 27-i [2000/78/EK](#) tanácsi irányelv.

⁴ Konkrétan a gondolat-, lelkiismeret- és vallásszabadság alapvető joga, valamint a valláson alapuló hátrányos megkülönböztetés tilalma.

⁵ Vagy hogy a munkaviszony folytatásához az említett egyházból való kilépést követően lépjen vissza abba.